

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANDELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU

EVO JAGANJCA
BOŽJEGA!

B. Bona

mihael

1 / 2020.

**LISTIĆ POLICIJSKE KAPELANIJE
SV. MIHAELA ARKANĐELA
MUP - SJEDIŠTE I
RAVNATELJSTVO POLICIJE**
Godište XV. (2020.), Broj 1 (431)
DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU ,
19. siječnja 2020.

Kontakt:
vič. Željko Rakošec, policijski kapelan
tel.: 22 712, 85 682;
e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana
tel.: 88 853, 82 805;
e-mail: vbakula@mup.hr

Naslovna stranica:
Bernadette Lopez, **Krštenje Gospodinovo**,
<http://www.evangile-et-peinture.org>

SIJEČANJ

Ned	19.	DRUGA NEDJELJA KROZ GODINU
Pon.	20.	Fabijan i Sebastijan
Uto.	21.	Agneza; Janja; Neža
Sri.	22.	Vinko đakon i muč.; Vinka
Čet.	23.	Emerencijana, Milka; Vjera
Pet.	24.	Franjo Saleškij; Bogoslav
Sub.	25.	Obraćenje sv. Pavla apostola

MEDITACIJA
Radujte se 3

SLUŽBA RIJEČI -

UVOD U ČITANJA
Pojavila se milost Božja 4

ČITANJA
**Evo Jaganjca Božjega koji odnosi
grijech svijeta!** 6

HOMILIJA
Pustiti da nas Bog pronađe 8

KATEHEZA
Biblija 10

Mali vjeronaučni leksikon 14

NAJAVA
Blagoslov djelatnika 15

NAŠI POKOJNI 16

Kršteni Duhom Svetim

Evandjelje druge nedjelje kroz godinu govori nam o dvjema vrstama krštenja. Ivanovo krštenje vodom naravno je i "vodeno", a Isusovo krštenje Duhom Svetim nadnaravno je i duhovno.

Mi smo kršteni Duhom Svetim. Što to znači?

Tim krštenjem uključeni smo u život Trojedinoga Boga. Primili smo vjeru u Oca - Stvoritelja, u Sina - Otkupitelja, u Duha - Posvetitelja. Postali smo Božjim svetohraništem, baštinicima vječnoga života.

Tim krštenjem uključeni smo u Krista. Postali smo dionicima njegove božanske prirode, kao što je On utjelovljenjem postao dionikom naše ljudske prirode. Trostrukim odbacivanjem grijeha i zla ponazočili smo njegovu smrt i njegov ukop, a trostrukim ispovijedanjem vjere njegovo uskrsnuće i uzašašće u nebo.

Tim krštenjem uključeni smo u život Crkve. Učinila nas je "rodom izabranim, kraljevskim svećenstvom, svetim narodom, otkupljenim pukom", kako nas je nazvao prvi papa. Kršteni smo doduše pojedinačno, ali ipak unutar zajednice - Crkve. Po toj zajednici Krist nastavlja svoje poslanje u ljudskom društvu. Preko te zajednice dolazi u susret ljudima, a ljudi mu izlaze u susret prihvaćanjem njegova poslanja, otkupljivanjem i posvećivanjem sebe te sudjelovanjem u otkupljivanju i posvećivanju drugih.

Tim krštenjem uključeni smo svatko u svoju župnu zajednicu koja je sastavni dio Crkve. U župi svatko ostvaruje svoje poslanje, u njoj zadobiva svoje "radno mjesto". Svaki je čovjek obdaren određenim sposobnostima. Ako je umjetnik ili graditelj, ravnatelj ili odgojitelj, ako ima dar javnog komuniciranja ili rukotvorenja - pozvan je da dio svojih sposobnosti podijeli sa svojom župom. Pa i dio svojih sredstava. Jedino na taj način omogućava Kristu da bude djelatatan u župi, samo na taj način može župa postati živom zajednicom Kristovih učenika.

Tim krštenjem uključeni smo u apostolsko i misijsko poslanje Crkve. Isus s kojim smo po krštenju unutarne povezani govori nam: Budite mi svjedoci. Te zapovijedi moramo biti svjesni uvijek i na svakome mjestu. Nikad i nigdje ne smijemo je smetnuti s uma, kao što ne smijemo smetnuti s uma ni krštenje.

Dogodi li se da ga netko smetne s uma, on time dokazuje jedino to da nije kršten Duhom Svetim, nego vodom.

Pojavila se milost Božja

Izaijina stranica donosi Drugu pjesmu o Sluzi koja je napisana krajem IV. st. pr. Kr. U pjesmi sam Sluga govori o vjerodajnicama koje potvrđuju njegovo poslanje. Njegov poziv je da bude za spasenje i objavu „slave“ i „svjetla“ Božjega ne samo Izraelu, već svim narodima. Jednako tako je i Isus pozvan činiti, jer on je „jaganjac koji oduzima grijehe svijeta“. Riječ „jaganjac“ (talya) u aramejskom odgovara riječi „sluga“; Isus je nevini Sluga patnik koji na sebe uzima grijehe Izraela i čitavog svijeta.

Bog želi posredovati i učiniti potpunu promjenu, svome sluzi daje snagu. Potrebno je stoga skrenuti pažnju na treći redak gdje je „sluga“ poistovjećen s cijelim narodom: „Ti si Sluga moj, Izraele, u kom ću se proslaviti!“ Sluga predstavlja Izraela i time produžuje njegovo poslanje. Ovo proroštvo odnosi se na Mesiju i time na njegovu Crkvu. Biti „sluga“ znači potpuno se pouzdati u Boga i njegov plan, jer on je snaga u svim nevoljama i radostima života.

Prvih nedjelja kroz godinu čitamo Prvu poslanicu Korinćanima. Ove liturgijske godine čitamo prva četiri poglavlja. Tekst Poslanice manje je svečanog karaktera od one Rimljanima, ali je osobniji i prepun nepredvidljivog Pavlovog načina pisanja.

Spis, sastavljen 57. god. oko Uskrsa, smatra se pravom analizom jedne od najomiljenijih, ali i najproblematičnijih „župa“ sv. Pavla. Geografski položaj, socijalni, društveni i moralni problemi kršćanske zajednice slični su problemima koji se dan danas susreću u urbanim središtima: razne grupacije unutar zajednice, seksualna raspuštenost, odnosi s nevjernicima, kršćanska ideologija, liturgija, životni status, politički odnosi, konačni cilj. Na ova pitanja Pavao pokušava dati odgovor i svoje pastoralno rješenje. Pavao kaže da je pozvan (poveznica s 1. čitanjem i s Evandjeljem), jednako kao što naziva i Korinćane „pozvanici, sveti“. Svetost se u Starom zavjetu odnosila na posvećenost Bogu. Svet je bio onaj koji je pripadao narodu Božjem i konkretno je ostvarivao svoj poziv. Taj naziv kasnije pripada kršćanima. Čovjek se u Novom zavjetu zove svetim, ne zbog svoje moralne i religiozne savršenosti, već zbog poziva kojim ga Bog zove da pripada njegovu narodu, povjeravajući mu poslanje, da bude svet. Dakle, samo je po sebi uključivo da se poziv odnosi i uključuje svetost života.

Međutim, ovdje je još jedna poveznica sa svetošću, a odnosi se na čitavu zajednicu: posvećeni smo u Kristu Isusu. Iz ovog proizlazi da je svet sinonim za kršćanina. Kao vjernici i krštenici, vjernik treba rasti u svetosti, kako bi ostvario svetost koja mu je dana u Kristu Isusu.

Lik Ivana Krstitelja važan je za Ivanovo Evanđelje. Evanđelist priča o tome kako je Krstitelj bio usmjeren prema Isusu i kako ga je upoznao. On zapravo potvrđuje osnove svoga poslanja: najavljuje Isusovu superiornost, božanski ugled („bijaše prije mene“) i pokazuje ga njegovim učenicima. Ivanov poziv i poslanje je bilo posvjedočiti ono što bi se moglo nazvati savršenom definicijom vjernika: „Ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji“. Središte Krstiteljeva svjedočanstva je Krist u punini svoga božanstva što i potvrđuje današnje evanđelje.

Evandeoski odlomak pred nas stavlja dvije životinje koje u Bibliji imaju veliku duhovnu vrijednost: janje i golub. Janje ukazuje na dva važna biblijska teksta: pashalnu večeru u Knjizi te ulogu Krista Jaganjca u Ivanovom Otkrivenju.

Kada Ivan Krstitelj ukazuje na Isusa, govori o njemu kao o „Jaganjcu koji odnosi (ili uzima na sebe) grijeh svijeta“, time želi ukazati na Isusa kao na onoga koji uništava sile grijeha, nepravde i zla. Druga slika Jaganjca je ona koja ga povezuje sa Slugom patnikom iz prvog čitanja. Teško

da je Krstitelj povezo tu sliku s Isusom, ali opisom koji nam on daje o silasku Duha Svetoga i obilježava Isusa kao Božjeg izabranika. U skladu s onim što piše: „Duh Gospodnji na meni je“, moguće je da je evanđelist želio povezati slike Sluge i Jaganjca Božjeg.

Simbol „kao golub“ povezan je s glagolom „silaziti“, što ne označava prirodni izgled goluba, već način kojim se spušta Duh (slično letu), ne želeći unijeti strah, nego povjerenje. Stara rabinska egzegeza uspoređuje lebdjenje Božjeg Duha nad vodama postanka s letom golubice nad njenim gnijezdom. Moguće je da je Ivan u svome evandeoskom izvještaju želio uputiti na početak stvaranja: utjelovljenje Božjeg plana u Isusu cilj je i vrhunac Božjeg djela stvaranja.

Jaganjac koji oduzima grijeh i golub koji silazi predstavljaju svoje središte u Kristu. Kao što kaže sv. Bernard: „Janje je među životinjama isto što i golubica među pticama: nevinost, dražest, jednostavnost.“

Služba riječi 274/14

<http://www.cristonautas.com>

Prvo čitanje:

Iz 49, 3.5-6

Postavit ću te za svjetlost narodima, da spas moj budeš do nakraj zemlje.

Čitanje Knjige proroka Izaije

Gospodin mi reče:
*Ti si sluga moj, Izraele,
u kom ću se proslaviti!*

A sad govori Gospodin,
koji me od utrobe slugom svojim načini,
da mu vratim natrag Jakova,
da se sabere Izrael.

Proslavih se u očima Gospodnjim,
Bog moj bijaše mi snaga.

I reče mi:

*Premalo je da mi budeš sluga,
da podigneš plemena Jakovljeva
i vratiš ostatak Izraelov,
nego ću te postaviti za svjetlost narodima,
da spas moj budeš do nakraj zemlje.*

Riječ Gospodnja

Otpjevni psalam

Ps 40, 2.4.7-10

Evo dolazim, Gospodine, vršiti volju tvoju!

Uzdah se u Gospodina uzdanjem silnim
i on se k meni prignu i usliša vapaj
moj.

U usta mi stavi pjesmu novu,
slavopoj Bogu našem.

Žrtve i prinosi ne mile ti se,
nego si mi uši otvorio;
paljenicâ ni okajnicâ ne tražiš.

Tada rekoh: „Evo dolazim!

U svitku knjige piše za mene:
Milje mi je, Bože moj, vršiti volju tvoju,
Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.“

Pravdu ću tvoju naviještati u zboru velikom
i usta svojih zatvoriti neću,
Gospodine, sve ti je znano.

Drugo čitanje

1Kor 1, 1-3

Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

Početak Prve poslanice sv. Pavla apostola Korinćanima

Pavao, po Božjoj volji pozvan za apostola Krista Isusa, i brat Sosten Crkvi Božjoj u Korintu - posvećenima u Kristu Isusu, pozvanicima, svetima, sa svima što na bilo kojemu mjestu prizivlju ime Isusa Krista, Gospodina našega, njihova i našega.

Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!

Riječ Gospodnja**Evandjelje**

Iv 1, 29-34

Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

Uono vrijeme: Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče:

- Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta! To je onaj o kojem rekoh:

Za mnom dolazi čovjek

koji je preda mnom

jer bijaše prije mene!

Ja ga nisam poznavao, ali baš zato dođoh i krstim vodom da se on očituje Izraelu.

I posvjedoči Ivan:

- Promatrao sam Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu. Njega ja nisam poznavao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi: 'Na koga vidiš da Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.' I ja sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji.

Riječ Gospodnja

Pustiti da nas Bog pronađe

Sveti Ivan u današnjem evanđelju donosi nam svjedočenje Ivana Krstitelja o Isusu:

„Evo Jaganjca Božjeg! On uzima grijehe svijeta!“

Svjedočenje svetog Ivana Krstitelja međutim sadržava neobične obrate. Uobičajeno je da svjedočimo o onome čemu smo nazočili, što smo vidjeli ili čuli. Sveti Ivan Krstitelj otvoreno priznaje da Isusa sve do sada nije poznavao. Ipak ga je prepoznao. Što mu je pomoglo u ovom prepoznavanju? Iz opisa saznajemo da su u ovome Ivana pomogle tri okolnosti: Duh Sveti, njegova vjernost pozivu i njegovo čovjekoljublje.

Prije svega trebamo reći da sveti Ivan Krstitelj nije sam od sebe prepoznao Isusa, već nadahnućem Duha Svetoga. Kasnije i sveti Pavao će reći da bez snage Svetog Duha nitko ne može priznati da je Isus Mesija. I danas se događa tako: naša vjera dar je Božji, djelo Duha Svetoga. Budimo zahvalni da imamo vjere.

Sveti Ivan Krstitelj je vjerovao u svoje poslanje i ostao je vjeran svojem pozivu i onda kada možda nije vidio dovoljno jasno

koji bi trebao biti sljedeći korak u njegovu naviještanju. Ali bio je tamo, na onom mjestu, kamo ga je Duh Sveti poslao, na obali Jordana i tamo se susreo sa Isusom. I danas se događa tako: s Isusom se susrećemo tamo gdje čestito obavljamo svoj poziv, svoje poslanje.

I konačno, sveti Ivan Krstitelj je volio ljude. Zbog dugogodišnje usamljenosti nije se otuđio od ljudi. Njegova produbljena duhovnost nije služila samo njegovom duhovnom spasenju, već se njegov interes okrenuo prema drugima. I danas je tako: Isusa su sposobni prepoznati samo oni koji vole ljude.

U dosadašnjem razmatranju govorili smo o svetom Ivanu Krstitelju, ali nije on glavni lik ovog evanđeoskog prizora, već Isus. Ivan evanđelist, koji je po svemu sudeći bio svjedok ovog prizora, započinje svoje izvješće s mjesta događaja na slijedeći način: „Drugog dana, kada je Ivan Krstitelj vidio da se Isus uputio prema njemu, rekao je: Pogledajte, Jaganjac Božji!“ Lijep je ovaj prizor, uklešimo to u našu dušu: Isus se uputio prema Ivanu. To je bit kršćanstva: U Isusu, Bog je došao k nama da se susretne sa svakim pojedinim čovjekom. I danas dolazi, i danas nam se približava, i danas nas traži. Dopustimo da nas pronađe.

Zaustavimo se na trenutak, poput svetog Ivana Krstitelja koji je tamo stajao na obali Jordana i dopustio da mu se Isus približi. Jednom je netko rekao kako on još nije vjernik, tek traži Boga. Netko mu je odgovorio: „Boga ne treba tražiti, on je na svom mjestu, nije on izgubljen već ti! Dopusti da te Bog pronađe!“ Bog nas i danas traži, u Isusu on nam se stalno približava.

Temeljno pitanje svakog ljudskog života je: „Zašto sam na ovom svijetu?“ Odgovor na to pitanje međutim ne proizlazi iznutra, već izvana, odnosno nije riječ o tome što ja želim od svog života, već o tome što Bog želi od mene. Zašto me je Bog stvorio?

Ovu evanđeosku scenu možemo poosobiti ako se uživimo u događaje, ako „stupimo u sliku“. Zamislimo da smo mi sveti Ivan Krstitelj, a Isus nam dolazi ususret. Koga vidimo u njemu? Učitelja koji nam kazuje kako trebamo živjeti? Ili vidimo u njemu Spasitelja koji će popraviti naš

poremećeni odnos s Bogom? Možemo li u njemu vidjeti prijatelja koji nas poziva da povjerimo svoj život Ocu, koji brižnom ljubavi bdije nad nama? Vidimo li u njemu put kada osjećamo da su nam se planovi s obzirom na budućnost izjalovili i ne znamo kamo vodi naš daljnji put?

Današnje evanđelje skreće našu pažnju na to da nam se Isus približava i hrabri nas da podignemo svoj pogled na njega. U ovoj evanđeoskoj sceni Isus još ništa ne govori, ali u kasnijim nedjeljnim čitanjima u tijeku godine Isus će nam se obratiti. Poslušajmo što govori, jer u tijeku njegova naučavanja sigurno ćemo pronaći odgovor i na pitanje zašto smo zapravo na svijetu, što je smisao i cilj našeg života.

Mihály Szentmártony, **Očarani Božjom riječju**,
FTI, Zagreb, 2013

<https://www.vjeraidjela.com>

Opći uvod u Bibliju

Pristup Bibliji

Bibliji kao i svakoj knjizi starine, a pomalo kao i svakoj drugoj knjizi, treba pristupiti, recimo, pod njezinim kutom promatranja. Važno je uočiti nakanu s kojom je napisana, prilike u kojima i za koje je nastala, njezin povijesni, geografski, socijalni i religiozni ambijent.

S tim u vezi treba upozoriti barem na neke činjenice, i to ponajviše:

1. na hebrejski način mišljenja i izražavanja;
2. na raznorodnost biblijskih književnih vrsta;
3. na raznovremenost postanka pojedinih knjiga;
4. na povijesne i geografske okvire Biblije;
5. na postupnost religiozne misli u Bibliji;
6. za kršćane na inspiraciju ili bogoduhost i na kanonicitet ili „crkvenost“ Biblije.

<https://www.thetorah.com>

Hebrejski način mišljenja i izražavanja

Hebrejski je rječnik vrlo siromašan, i zato su pojedine riječi pune sadržaja. Odatle velike mogućnosti da se misao izrazi u malo riječi s velikim nijansama sadržaja. Zato je nemoguće rječnički jednoznačno prevesti osobito pjesničke i poslovične dijelove Biblije.

Nosilac je izraza glagol. S tim u vezi značajno je dvoje: hebrejski jezik nema prezenta, nego samo, ako se tako smije reći, perfekt i futur. To već, donekle, izražava svu egzistencijalnu napetost svake misli, a donekle i same egzistencije koja se sva poima između perfekta i futura.

Dok je, dakle, glagol „vremenima“ siromašan, bogat je oblicima: postoji sedam glagolskih oblika u kojima isti glagolski korijen poprima nova značenja, nekako kao ubijam, ubijam se, koljem (okrutno ubijam), dajem zaklati, zaklan sam itd. Tako postoji velika mogućnost nijansiranja glagolskog izražavanja.

Gradnja rečenice vrlo je jednostavna: hebrejski gotovo da ne poznaje zavisnih rečenica, već samo usporedne; zato praktički prevladava veznik „i“, što uvjetuje određenu suhoću i monotoniju jezika, a misao ostavlja nedorečenu, s otvorenim mogućnostima da sugovornik bolje ili lošije intuirá misao. Dok je naš zapadnjački, u temeljima grčko-rimski, način govora

logičan, subordiniran, s mogućnostima apstrakcije, hebrejski je paradoksalan, koordiniran, konkretan. Odatle, već po strukturalnoj jezičnoj uvjetovanosti, kod Hebreja, pa ni u Bibliji, zapravo nije bilo filozofije, osim možda u Knjizi Mudrosti, koja je nastala u doba susreta hebrejskog genija s grčkim. Hebrejski je stil slikovit i konkretan; voli jake izraze; smione metafore, fantastične slike; emfaze i hiperbole. Pa i najduhovnije i najapstraktnije stvarnosti prikazuje materijalnim terminima. Odatle u Bibliji antropomorfizmi i antropopatizmi koji mogu smetati suvremenog čitatelja: i o Bogu se govori kao da ima ljudsku fiziologiju i psihologiju: ima oči, uši, ruke - srdi se, kaje, ganut je. Tu ne valja otprve zaključiti da je posrijedi rudimentarnost religiozne ideje: izraz je često uvjetovan samim mogućnostima jezika i stila.

Duda, Kresina Tomić, *Opći uvod, uvodi i napomene uz pojedine knjige, Biblija Stari i Novi zavjet*, KS, Zagreb, 1987., str. 3-4

Podjela Biblije

Sveto pismo ili Biblija dijeli se na Stari i Novi zavjet. Stari zavjet, pojednostavljeno, je Božja Objava ljudima prije Isusa Krista, a Novi zavjet je Božja objava ljudima u Isusu Kristu i po njegovim apostolima. Objava završava smrću posljednjeg apostola.

Osim na stari i Novi zavjet biblija se dijeli i po književnim vrstama što je prikazano u tablicama.

Podjela Staroga zavjeta

I. MOJSIJEVO PETOKNJIŽJE		III. MUDROSNE KNJIGE	
knjiga	kratica	knjiga	kratica
1. Knjiga Postanka	Post	22. Job	Job
2. Knjiga Izlaska	Izl	23. Psalmi	Ps
3. Levitski zakonik	Lev	24. Mudre izreke	Izr
4. Knjiga Brojeva	Br	25. Propovjednik (Kohelet),	Prop
5. Ponovljeni zakon	Pnz	26. Pjesma nad pjesmama	Pj
		27. Knjiga Mudrosti	Mudr
		28. Knjiga Sirahova	Sir
II. POVIJESNE KNJIGE		IV. PROROČKE KNJIGE	
knjiga	kratica	knjiga	kratica
6. Jošua	Jš	29. Izaija	Iz
7. Knjiga o Sucima	Suci	30. Jeremija	Jr
8. Ruta	Rut	31. Tužaljke	Tuž
9. Prva knjiga o Samuelu	1 Sam	31. Baruh	Bar
10. Druga knjiga o Samuelu	2 Sam	33. Ezekiel	Ez
11. Prva knjiga o Kraljevima	1 Kr	34. Daniel	,Dn
12. Druga knjiga o Kraljevima	2 Kr	35. Hošea	Hoš
13. Prva knjiga Ljetopisa	1 Ljet	36. Joel	Jl
14. Druga knjiga Ljetopisa	2 Ljet	37. Amos	Am
15. Ezra	Ezr	38. Obadija	Ob
16. Nehemija	Neh	39. Jona	Jon
17. Tobija	Tob	40. Mihej	Mih
18. Judita	Jdt	41. Nahum	Nah
19. Estera	Est	42. Habakuk	Hab
10. Prva knjiga o Makabejcima	1 Mak	43. Sefanija	Sef
21. Druga knjiga o Makabejcima	2 Mak	44. Hagaj	Hag
		45. Zaharija	Zah
		46. Malahija	Mal

Podjela Novoga zavjeta

EVANĐELJA I DJELA APOSTOLSKA		KATOLIČKE POSLANICE	
knjiga	kratica	knjiga	kratica
1. Evanđelje po Mateju	Mt	20. Jakovljeva	Jak
2. Evanđelje po Marku	Mk	21. Prva Petrova .	1 Pt
3. Evanđelje po Luki	Lk	22. Druga Petrova .	2 Pt
4. Evanđelje po Ivanu	Iv	23. Prva Ivanova	1 Iv
5. Djela apostolska	Dj	24. Druga Ivanova	2 Iv
		25. Treća Ivanova	3 Iv
		26. Judina poslanica	Jd
PAVLOVSKE POSLANICE		APOKALIPTIČKA LITERATURA	
knjiga	kratica	knjiga	kratica
6. Rimljanima	Rim	27. Otkrivenje	Otk
7. Prva Korinćanima	1Kor		
8. Druga Korinćanima	2 Kor		
9. Galaćanima	Gal		
10. Efežanima	Ef		
11. Filipljanima	Fil		
12. Kološanima	Kol		
13. Prva Solunjanima	1 Sol		
14. Druga Solunjanima	2 Sol		
15. Prva Timoteju	1 Tim		
16. Druga Timoteju	2 Tim		
17. Poslanica Titu	Tit		
18. Poslanica Filemonu	Fim		
19. Poslanica Hebrejima	Heb		

Podjela biblijskih knjiga

Radi lakšeg navođenja i snalaženja u biblijskim tekstovima, biblijske knjige dijele se na: **Poglavlja i retke.**

Svaka biblijska knjiga ima svoju kraticu, primjerice:

Knjiga Postanka - **Post**;
Evanđelje po Mateju -**Mt**

Navođenje biblijskih citata

Biblijski citati navode se ovako:

•**Post 5, 7;** znači:

Knjiga postanka, poglavlje peto, redak sedmi

•**1 Kr 3,4-7.11;** znači:

- **Prva knjiga o Kraljevima, poglavlje treće, redak četvrti do sedmoga i redak jedanaesti**

•**1 Kor 3-5;** znači:

Prva poslanica Korinćanima, poglavlje treće do petog

•**Mt 4,12 - 6,2** znači:

- **Evanđelje po Mateju, od dvanaestog retka četvrtog poglavlja do drugog retka šestog poglavlja**

•**2 Tim 1,7; 3,2;** znači:

Druga poslanica Timoteju, poglavlje prvo, redak sedmi i poglavlje treće, redak drugi

Mali vjeronaučni leksikon

Julijanski kalendar

Po zamisli egipatskog astronoma Sozigena, Gaj Julije Cezar odredio je da se u godini 46. pr. Kr. ispravi nastala razlika dodavanjem dvaju umetaka: nakon 23. veljače (po rimskom kalendaru) dodana su 23 dana, a između studenog i prosinca dodano je 67 dana (dva mjeseca). Ukupno je 46. godina pr. Kr. trajala $355 + 90 = 445$ dana. Tim umetcima prilagodio je civilnu godinu tropskoj. Prvi dan ožujka 45. god. pr. Kr. bio je obilježen kao 1. siječnja 1. godine julijanskoga kalendara. Godina je trajala 365 dana, a svake četvrte godine dodavao se po jedan dan nakon 23. veljače. Otad počinje vrijediti julijanski kalendar, koji se uz male promjene održao do gregorijanske reforme.

U slavljenju svojih blagdana, julijanski kalendar prihvatile su sve kršćanske crkve. Katolička crkva je, godine 1582. uvela gregorijanski kalendar. Taj novi kalendar prihvatile su protestantske i neke istočnokršćanske crkve, ali je julijanski kalendar ostao i dalje u većini pravoslavnih crkava.

Blagoslov djelatnika

Četvrtak, 23. siječnja

MUP sjedište

Glavni ulaz - Savska, **8,30 sati**

Ravnateljstvo civilne zaštite

Glavni ulaz , **9,30 sati,**

Ravnateljstvo policije

Amfiteatar, **10,30 sati**

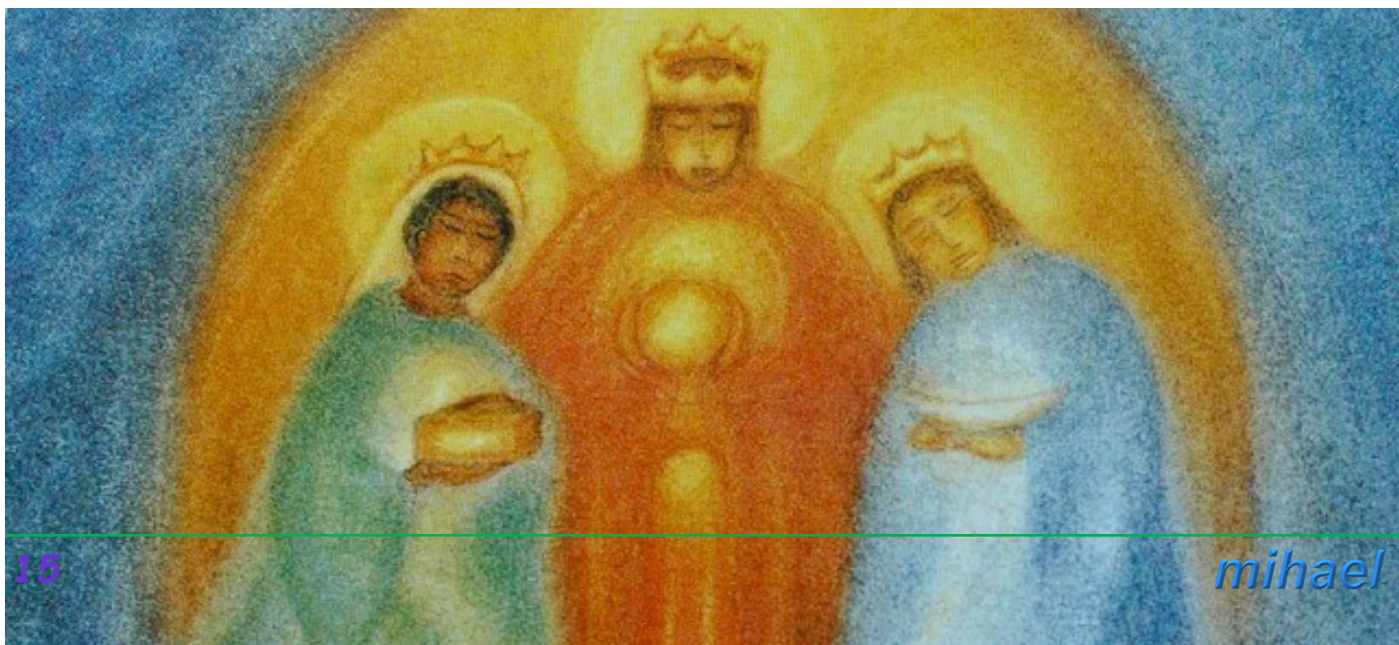
Prihvatni centar za strance - Ježevo

12,30 sati

Predvodi:

mons. Jure Bogdan

Vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj

NAŠI POKOJNI

MATO ADAMČEVIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Županja, 19. siječnja 1992.

MARKO BAKARIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Novo Selo, 19. siječnja 1992.

MATO JOSIPOVIĆ,

PU osječko - baranjska, 19. siječnja 1995.

IVICA DRMIĆ,

(SJP), PU zagrebačka, Maslenica, 22. siječnja 1993.

ZLATKO ORKIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Divoselo, Gospić, 24. siječnja 1993.

POČIVALI U MIRU!